

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 152

гр. Варна, 29.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Дарина Ст. Маркова

като разгледа докладваното от Дарина Ст. Маркова Въззивно търговско дело № 20243001000086 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, образувано по жалба на „Арсенал“ ЕООД със седалище гр.Варна срещу решение № 525 от 23.12.2023г., поправено с решение № 22 от 15.01.2024г., по търг.дело № 347/23г. по описа на Варненски окръжен съд, търговско отделение, с което е прието за установено в отношенията между страните, че „Арсенал“ ЕООД дължи на В. П. П. сумата 15 760лв., представляваща главница по запис на заповед от 23.06.2022г. с падеж 24.10.2022г., за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК, ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението в съда, както и е осъден да заплати направените в заповедното и в исковото производство разноски.

Твърди че решението в обжалваните му части е неправилно.

Оспорва извода на съда за неоснователност на направените от дружеството възражения за недействителност на договора за заем, обезпечен с процесната запис на заповед. Твърди че договорът за заем е нищожен на основание чл.26 ал.2 предл.5 от ЗЗД като привиден – страните по него – П. като управител на дружеството и като физическо лице не са целели резултата – сключване на договор за заем и предоставяне на заем, а единствено са целели увреждане на дружеството и създаване на П. на качеството кредитор на дружеството. Твърди се абсолютна симулация на договора. Твърди че

независимо, че П. е погасил дълг на дружеството към трето лице, средствата за това са придобити чрез декапитализация на дружеството, като управителят е изтеглил всичките му активи с цел да го лиши от възможност да заплаща задълженията си, а с част от изтеглените средства дружеството да придобие качеството на длъжник на П..

На следващо място твърди че договорът е нищожен на основание чл.40 от ЗЗД доколкото управителят е действал във вреда на дружеството като негов представител, сключвайки договор за заем сам със себе си като физическо лице, въпреки наличието на достатъчно приходи по банковата сметка на дружеството през периода 2018г. – 2023г., които същият е изтеглил и върнал обратно сключвайки договор за заем сам със себе си. Сочи че по този начин задълженията на дружеството формално са заплатени със средства, заети от лицето, вместо със собствени средства. Твърди че неправилно съдът не е коментирал и направеното от тях възражение, че П. не е разполагал с лични средства, като сочи че това е част от възражението им че всички средства на дружеството са изтеглени неправомерно от П. и без никакво основание. Позовава се на заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза за приходите и разходите на дружеството.

В отношение на евентуалност ако договорът за заем е действителен, твърди че претенцията на П. следва да бъде уважена само до размера на сумата от 15 760лв., като се отчете установеното в приетото по делото заключение погасяване на заема в размер на 15 760лв.

Моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд в обжалваната му част и вместо него да постанови друго, с което отхвърли предявения срещу дружеството иск. Претендира направените по делото разноси.

Въззиваемата страна В. П. П. от гр.Варна, в депозиран в срока по чл.263 ал.1 от ГПК писмен отговор, изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли съда да потвърди обжалваното решение. Претендира направените за въззивно обжалване разноси.

Няма оплаквания във въззивната жалба за допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения, които да бъдат отстранени от въззивния съд.

Няма искания за събиране на нови доказателства.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА съдебно заседание на 09.04.2024г. от 13.30 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____